

**Η πλαστική σακούλα
είναι “τοξικό χάπι” και
επικίνδυνη για πολλούς
οργανισμούς, ανάμεσά
τους και ο άνθρωπος.
Ας την καταργήσουμε!**

Ο Δήμος Μυκόνου μέσω της Κοινοφελούς Δημοτικής Επιχείρησης **ΚΔΕΠΠΑΜ** ξεκινά μια πορεία ενημέρωσης του κοινού της Μυκόνου για την ευαισθητοποίηση των πολιτών, των επιχειρηματιών καθώς και των επισκεπτών, με απώτερο σκοπό την κατάργηση της πλαστικής σακούλας στο νησί.

Σας καλούμε λοιπόν οικειοθελώς να προσπαθήσετε ατομικά ο καθένας στην επιχείρησή του, στο σπίτι του ή στις καθημερινές του δραστηριότητες να μειώσετε ή να καταργήσετε τη χρήση πλαστικής σακούλας, αντικαθιστώντας την με σακούλα πολλαπλών χρήσεων ή χάρτινη. Η Δημοτική Επιχείρηση πιστεύει πως η πρόληψη που στηρίζεται στη βούληση των πολιτών είναι ισχυρότερη από κάθε νομολογία και αποδεικνύει με τον ουσιαστικότερο τρόπο τον σεβασμό μας προς τον τόπο μας.

Σας ευχαριστούμε

Η Διοίκηση

Λίγα λόγια για τις πλαστικές σακούλες

1. Η πλαστική σακούλα

Το μικρό βάρος, σε συνδυασμό με την υψηλή αντοχή, ήταν οι ιδιότητες που έκαναν τις πλαστικές σακούλες ιδιαίτερα δημοφιλείς και τις κατέστησαν από τη δεκαετία του '70 ένα από τα **χαρακτηριστικότερα σύμβολα της καταναλωτικής κοινωνίας**.

Τα ίδια χαρακτηριστικά είναι αυτά που τις καθιστά **απειλή για τα θαλάσσια οικοσυστήματα**. Εκτιμάται ότι το 2010 στην Ευρώπη χρησιμοποιήθηκαν 98,6 δις πλαστικές σακούλες μεταφοράς αγαθών, εκ των οποίων το 89% ήταν μιας χρήσης (Bio Intelligence Service, 2011). Σύμφωνα με την ίδια έκθεση, στην Ελλάδα καταναλώνονται 269 σακούλες ανά άτομο/έτος. Η αλόγιστη κατανάλωση/χρήση της πλαστικής σακούλας έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής στερεών αποβλήτων και τη μη βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων.

2. Το ταξίδι της πλαστικής σακούλας

Οι πλαστικές σακούλες αν δεν καταλήξουν σε χώρους υγειονομικής ταφής, μπορούν να ταξιδέψουν πολύ εύκολα προς το θαλάσσιο περιβάλλον, όσο μακριά και να απορριφθούν από αυτό (π.χ. στο δάσος, στο βουνό, στο ποτάμι, κλπ.). Λόγω του μικρού τους βάρους και της ανθεκτικότητάς τους **παρασύρονται από τον άνεμο και τη βροχή** και μόλις εισέλθουν στη θάλασσα μπορούν να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις ταξιδεύοντας στην επιφάνεια της θάλασσας η/και στα **μεσόνερα** (μεταξύ της επιφάνειας της θάλασσας και του πυθμένα), προκαλώντας μια σειρά από δυσμενείς επιπτώσεις. Σε έρευνες που έχουν υλοποιηθεί στο βυθό της Μεσογείου γύρω από τις ακτές της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, και της Ελλάδας έχουν αναφερθεί υψηλές συγκεντρώσεις απορριμμάτων (Galvani al., 1995, Ioakeimidis, et al., 2014), όπου περίπου το 77% αυτών ήταν τα πλαστικά και από αυτό, σχεδόν το 90% ήταν πλαστικές σακούλες.

3. Οι επιπτώσεις

Οι πλαστικές σακούλες αποτελούν απειλή για τα ζώα και τα πουλιά που ζουν στη θάλασσα. Τουλάχιστον **1.000.000 πουλιά και 100.000 θαλάσσια θηλαστικά** πεθαίνουν κάθε χρόνο από πλαστικά και άλλα σκουπίδια που καταλήγουν στο περιβάλλον (UNEP, 2006). Τα ζώα οδηγούνται στον θάνατο είτε έμμεσα λόγω παγίδευσης ή τραυματισμού όπου και περιορίζεται η δυνατότητα κίνησής τους, επηρεάζοντας με αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητά τους να βρουν τροφή ή να αποφύγουν τους θηρευτές τους, είτε άμεσα λόγω αστίας, ασφυξίας ή πνιγμού. Επίσης, προκαλούν **αισθητική ρύπανση** μειώνοντας την τουριστική αξία παράκτιων περιοχών, αυξάνουν το κόστος της εμπορικής αλιείας καθώς μπλέκονται στον αλιευτικό εξοπλισμό και προκαλούν προβλήματα στη ναυσιπλοΐα και στις προπέλες των σκαφών, αντίστοιχα.

Μια ακόμα αρνητική διάσταση των πλαστικών σακουλών, είναι ότι μπορούν να παρέχουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για τη μετανάστευση ειδών της **βενθικής μακροπανίδας**, όπως καταφύγιο, τροφή, κατάλληλο υπόστρωμα ή και το «μεταφορικό μέσο» για αποίκιση, καθώς λόγω της υψηλής πλευστότητάς τους μπορούν να διανύουν μεγάλες αποστάσεις επιπλέοντας στο θαλασσινό νερό, που μπορεί αποδεδειγμένα να οδηγήσει σε διαταραχή των τοπικών οικοσυστημάτων.

4. Τα μικροπλαστικά της πλαστικής σακούλας

Οι πλαστικές σακούλες δεν παραμένουν απόφεις για εκατοντάδες χρόνια στο θαλάσσιο περιβάλλον, αλλά κατακερματίζονται σε αμέτρητα μικροσκοπικά σωματίδια διαμέτρου **μικρότερης των πέντε χιλιοστών** (μικροπλαστικά), σε χρονικό διάστημα μηνών ή ετών, λόγω της επίδρασης της υπεριώδους ακτινοβολίας και των κυμάτων/ρευμάτων και άλλων μηχανικών διεργασιών. Τα **μικροπλαστικά** είτε καταλήγουν στα ιζήματα του βυθού είτε αιωρούνται στην υδάτινη στήλη και εισέρχονται στην τροφική αλυσίδα μέσω των οργανισμών που τα καταναλώνουν μαζί με το **φυτοπλαγκτόν**, το οποίο κυμαίνεται στις ίδιες περίπου διαστάσεις. Σύμφωνα με έκθεση που δημοσιεύτηκε στο πλαίσιο της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα, τα θαλάσσια απορρίμματα επηρεάζουν δυσμενώς **663 θαλάσσια είδη**. Το 11% περίπου των περιπτώσεων αφορούσε συγκεκριμένα σε κατάποση μικροπλαστικών. Ορισμένα είδη ψαριών, πουλιών και άλλων ζώων αποβάλλουν το πλαστικό εύκολα, αλλά υπάρχουν και είδη που δεν έχουν αυτήν την ικανότητα, λόγω της κατασκευής του πεπτικού τους συστήματος, με αποτέλεσμα το πλαστικό να συσσωρεύεται στο σώμα τους. Τα μικροπλαστικά αποτελούν ένα **«τοξικό χάπι» για τους οργανισμούς** που τα καταπίνουν, καθώς εκτός από τις τοξικές ουσίες που περιέχουν από την παραγωγή τους (επιβραδυντικά καύσης, σταθεροποιητές, κ.α.) και πολλές από αυτές φαίνεται να επηρεάζουν το ορμονικό σύστημα, μπορούν να συσσωρεύουν στην επιφάνειά τους έμμοτους οργανικούς ρύπους (POPs), (π.χ., PCBs και φυτοφάρμακα όπως το DDT), σε συγκεντρώσεις δέκα χιλιάδες φορές υψηλότερες σε σχέση με το θαλασσινό νερό που τα περιβάλλει.

ΠΗΓΗ: Δίκτυο Μεσόγειος SOS